

ΨΕΜΜΑΤΑ

Πάει τὸ Ἰσοζύγιο, καὶ αὐτὸς φεντιλὰ ἐφάρη,
καὶ ἐκεῖτο τὸ περίσσευμα ὁ διάβολος τὸ πῆρε . . .
ἐνδοψῷ δὲ τὸ μᾶς κυβεργῷ ἡ χεὶρ τοῦ Διεληγάντου
μᾶς ἐπικλώθοντο βάσανα καὶ συμφορὰς αἱ μοῖραι.

—

Ποτέ του, ισοζύγιο τὸ ἔθυος δὲ τὸ θὰ ἔδη
ἰρόσῳ προστάμενος ὁ Θεοφάνης μένει
καὶ ἐνδοψῷ ὁ Σωτηρόποντος μὲν κρύο κεφαλίδι
θὰ τρίλη τὴν κοιλίσα τον τὴν ζενηστικωμένην.

—

"Ἄτ φαντρήδες ὁ βουλευτὴς τῆς "Δρας δὲ τὴν γεῖ.
ποτὲ τὸ Ἰσοζύγιο δὲ τὸ δῦχη ἔτα τέλος,
καὶ μὲ τὴν γράμμην μον αὐτὴν βεβαίως συμφωνεῖ
καὶ ὁ δίκαρρος ὁ Κατσαρόπης καὶ ὁ κύριος Μαρκέλλος.

—

Τὸ νέον ισοζύγιον κανένας μὴτ πιστεύῃ,
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς μαζὶ μας χωρατεῖνει
Τὰ νέα περισσεύματα ἐθγῆκαν κολοκόθια
καὶ ὁ Θεοφάνης μοναχὰ μᾶς λέγει τὴν ἀλήθεια.

—

Νοῦτα τὸ Ἰσοζύγιον φωτάζουν εἰς τὸ βῆμα
καὶ ἀτ εὐδοκήσῃ ὁ θεὸς καὶ ὁ Τρικούπης πέσῃ,
εἰ τότε ίσως εἰν' ἔλατε νὰ πᾶμε 'λίγο πρίμα.
ἀλλίως . . . συχωράτε με καὶ ὁ θεὸς σ' σχωρέσσοι.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ

— Ο Νέγρης δὲν ἀνήκει εἰς κόμμα.
— Τότε διατί τὸν προτείνει τὸ Κομματάτο;

—

— Τὸν γνωρίζεις τὸ Νέγρη;
— Εντ Νέγρη γνωρίζει καλλι ἡ Ἀθήνα, τὸν Ἀλέκο.

—

— Ο Φωκίος θὰ κάμη τὴν Ἀθήνα, Δαύριο.
— Τὶ σκουριασμένας ιδέας!

—

— Καὶ περὶ Κυριακοῦ τὶ φρονεῖς;
— Κυριακοῦ καντὴ γιορτή.

—

— Ο Βαλέτας λέει εἰς τὴν "Εφημερίδα, ὅτι ὁ τύπος τιμωρεῖ τὸν Φιλέμουνα διότι παρεξιστράπη,

— Ποιός εἶναι αὐτὸς ὁ Βαλέτας;
— "Ενας ποῦ τῆς μπόλικο Τυπογραφεῖο καὶ γαρτὶ τοῦ Κορομηλᾶ,
— Τὸν Νέγρη τὸν βοηθεῖ ὁ τύπος.
— Εγὼ θέλω Δήμαρχον κατ' οὐσίαν καὶ δῆμον κατὰ τύπον.
—

— Ο Τρικούπης ποῖον οποστηρίζει;
— Τὸ Σουτσο, ἐπειδὴ εἶναι οποιήρος κόμματος.

— Μή ὁ Φωκίος δὲν ἀνήκει εἰς κόμμα;
— Οὔτε εἰς τελεία.

— Φωνὴ λαοῦ φωνὴ...
— Φωνὴ Κυρίου Φωκίου.

Καλαμπούριδης,

ΔΗΜΑΡΧΙΚΑ

Ο ΝΕΓΡΗΣ

Γυρίζει ἔδω γυρίζει ἔκει
θηράνει ἐν σφαιρίδιον
καὶ ἐν ἐνεργείᾳ μυστικῆ
ὑπόσχεται μερίδιον.
Ιλλήν εἰς τὸν τόπον στέλλει
καὶ λέγει πῶς δὲν θέλει.

Τοῦ στέλλουν γρήματα χρυσά
σταλμέν' ἀπὸ τὸν ἴδιον
καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐντρυφᾷ
εἰς ἀνοστον παιγνίδιον
αὐτὸς πλὴν σ' ὅλους στέλλει
καὶ λέγει πῶς δὲν θέλει.

Καὶ τὸν θαυμάζει ὁ λαός
ὅ περ τὴν χορείαν του
καὶ μένει πᾶς τις ἄνεσς
γιὰ τὴν φιλοπατρίαν του
αὐτὸς πλὴν πάλιν στέλλει
καὶ λέγει πῶς δὲν θέλει.

Ο ΣΟΥΤΖΟΣ

Αὐτὸς ὡς ρίζα παραστεῖται
πλὴν ἐνεργοῦν οἱ τάσσοι κλάνοι του
καὶ τρέχουν δὲ οἱ συμπολῖται
εἰς τὸ ἐκλογικὸν σαλόνι του.
Ἡ δημαρχία ἔχει μόλις
αὐτὸς πλὴν λέγει πῶς δὲν θέλει.